

ROMÂNIA
TRIBUNALUL MARAMUREȘ
SECȚIA COMERCIALĂ, DE CONTENCIOS
ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Dosar nr. **90/100/2008**

4204

SENTINȚA CIVILĂ NR. 3642
Ședința publică din 28 octombrie 2008

PREZENTA COPIE SE LEGALIZEAZĂ ÎN
NOI, FIIND CONFORMĂ CU ORIGINALA
AFLAT LA DOSAR RĂMASĂ IREVOCABILĂ
DATA 30.12.2008 *per*
ARHIVAR REGISTRATOR
nelcunosc

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: **Nela Borcutan** – Președ. Secția Comercială

Grefier: **Ionica Bul**

Pe rol fiind pronunțarea asupra acțiunii formulate de către reclamantul **TALPOȘ REMUS IOAN**, domiciliat în **Șmenita Mare**, str. **Corneasa** nr. **9** în **contradictoriu** cu pârâtele: **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MARAMUREȘ**, cu sediul în **Băia Mare**, **Alcea Serelor**, nr. **2 A**, **AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR - PRIN DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE CLUJ**, cu sediul în **Oradea**, **Calea Armatei Române** nr. **4** județul **Bihor**, având ca obiect contestație act administrativ fiscal.

Se constată că toate susținerile și concluziile părților au fost consemnate în încheierea ședinței publice din data de 14.10.2008, când s-a dezbătut cauza, încheiere care face parte integrantă din hotărâre. Pronunțarea soluției a fost amânată pentru termenul din 21.10.2008, apoi pentru termenul de astăzi, când instanța în urma deliberării a pronunțat următoarea sentință.

TRIBUNALUL

Asupra acțiunii de față.-

Prin acțiunea înregistrată sub nr. **90/100/2008**, reclamantul **TALPOȘ REMUS IOAN**, domiciliat în **Șmenita Mare**, str. **Corneasa** nr. **9** a solicitat în **contradictoriu** cu pârâtele: **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MARAMUREȘ**, **AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR**, **DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE PUTEA**, anularea Deciziei nr. **57** din 04.12.2007 emisă de **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MARAMUREȘ**, admiterea contestației administrativ fiscale în sensul anulării actului constatator nr. **252** din 03.12.2000; a deciziei nr. **1467** din 20.09.2007 și a adresei de înființare a popririi nr. **21749** din 26.09.2007, precum și a tuturor actelor administrative efectuate și necomunicate, exonerarea de la plata obligațiilor de plată stabilite în sarcina reclamantului cu privire la datoria vamală,

obligatie stabilită prin actul constatator nr. [redacted]; exonerarea de la obligațiile de plată stabilite în sarcina reclamantului cu privire la majorările stabilite prin decizia nr. [redacted] din 20.09.2007.

În motivarea acțiunii reclamantul a arătat că actul constatator nr. [redacted] din 03.12.2000 are la bază o declarație vamală nr. [redacted] din 14.12.1998, acte de care reclamantul nu a avut cunoștință niciodată. Acest act constatator i-a fost comunicat odată cu actele menționate mai sus, deși în data de 01.10.2007, declarația vamală nefiindu-i comunicată nici până în prezent.

Din cuprinsul acestui act, reiese că la data de 14.12.1998, ar fi făcut declarația vamală menționată pentru un autoturism în valoare de [redacted] ROL „autoturism marca A [redacted] de culoare albastră, capacitate cilindrică [redacted] cm³ [redacted], an fabricație [redacted]”.

Astfel de declarație vamală nu a fost făcută niciodată.

Din confirmarea de primire, rezultă că adresa de comunicare este Șomcuta Mare, str. Carneș nr. [redacted] (adresa reclamantului este Șomcuta Mare, str. [redacted] nr. [redacted]) cu atât mai mult că la rubrica „calitatea primitivului” a confirmării de primire a actului constatator nr. [redacted]/03.12.2000 este menționat „sora”, semnătura acesteia nu putea produce efecte juridice, în condițiile în care nici măcar nu aveau locuința comună.

În ceea ce privește majorările de întârziere stabilite prin decizia nr. [redacted] din 20.09.2007, reclamantul a susținut că acestea nu sunt datorate întrucât nu există debite restante reprezentând datorie vamală.

Autoturismul a fost introdus în țară la data de 14.12.1998 cu ocazia sărbătorilor de iarnă, fiind împrumutat iar la data scoaterii din țară acesta trebuia să fie scos din evidențele Biroului Vamal [redacted], să nu mai figureze ca autoturism existent în România.

Sub un alt aspect, s-a invocat excepția prescripției acestei datorii raportat la data declarației vamale 14.12.1998, la actul constatator nr. [redacted]/03.12.2000 și la data începerii executării silită în 2007.

Prin întâmpinare DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE C [redacted] a solicitat respingerea acțiunii pentru următoarele considerente:

În calitatea sa de creditor fiscal, a început executarea silită împotriva contestatorului-debitor fiscal, în dosarul de executare silită nr. [redacted]/2001, prin emiterea și comunicarea, conform art. 23 alin. 2 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, a somației nr. [redacted] din data de 03.08.2001, însoțită de titlul executoriu – Dispoziția de urmărire nr. [redacted] din 22.01.2001 – întocmit de Biroul Vamal [redacted].

În prealabil Biroul Vamal [redacted] a comunicat titlul de creanță fiscală Actul constatator nr. [redacted] din 03.12.2000, cu debitorul fiscal [redacted] urmare a unei operațiuni vamale de tranzit auto intern, neîncheiată de către contestator.

Correspondența poștală trimisă cu confirmare de primire la domiciliul declarat de contestator autorității vamale, conținând actul constatator, a fost primită așa cum probează confirmarea de primire, în data de 18.12.2000.

Dispoziția de urmărire nr. 87/2001 a fost emisă de Biroul Vamal Pitești, ca titlu executoriu în baza și aplicarea legii vamale și fiscale, din cauza faptului ca debitorul fiscal nu a făcut plata voluntară a sumelor înscrise în acestea, în termenul legal de plată.

Totodată, înainte de a începe executarea silită D.R.V. Oradea (actualmente D.R.A.O.V. Cluj), a emis și comunicat debitorului fiscal Talpoș Remus în condițiile art. 23, alin. 1 din O.G. nr. 11/1996, Înștiințarea de plată nr. 1273 din 20.06.2001. Și această scrisoare recomandată a fost primită de debitor în data de 28.06.2001, așa cum dovedește confirmarea de primire.

În data de 10.08.2001, s-a comunicat somația, la domiciliul debitorului, sub semnătură de primire, cu specificarea calității primitorului pe confirmarea de primire a scrisorii recomandate.

Debitorul datoriei vamale, contestatorul Talpoș Remus nu a formulat contestație pe cale administrativ-jurisdicțională împotriva Actului constatator nr. 267/2000 și Dispoziția de urmărire 87/2001.

Debitorul fiscal nu a contestat nici măsura de executare silită a somației.

Mai apoi, debitorul a fost resomat de plată prin emiterea și comunicarea în condițiile art. 44 și art. 141 din Codul de procedură fiscală, a somației nr. 16.940 din 21.08.2006, care a fost comunicată la domiciliul debitorului în data de 23.08.2006, însoțită de copiile certificate ale titlurilor executorii - actul constatator nr. 267/2000 și procesul verbal de calcul nr. 5639/2006.

În ceea ce privește înștiințarea de plată a arătat că, în privința procedurii de comunicare a actelor de executare silită, la acel moment erau aplicabile dispozițiile art. 23, alin. 3,4 și 5 din O.G. nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, cele ale punctului 1 din O.M.F. nr. 972/1996 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicare prevederilor O.G. nr. 11/1996, completate cu dispozițiile Capitolului II din Codul de procedură civilă referitoare la comunicarea actelor de procedură. O.G. nr. 11/1996 avea caracter de lege specială, derogatoriu de la dispozițiile dreptului comun în materie, Codul de procedură civilă dispunând doar în completarea dispozițiilor legii speciale.

Aceste dispoziții legale dispun ca înștiințarea de plată și somația, ca act de executare silită, pot fi comunicate debitorului la domiciliul cunoscut organului de executare silită, prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire, iar dovada comunicării înștiințării sau somației o constituie confirmarea de primire semnată fie de debitor, fie de persoana majoră cu care acesta locuiește și care, în mod obișnuit, primește corespondența la domiciliul debitorului. Înștiințarea de plată și somația se consideră a fi comunicate odată cu primirea corespondenței poștale și semnarea confirmării de primire, chiar și de o altă persoană care se află la domiciliul debitorului.

...cu eu ae plată [redacted] din 20.06.2001 i-a fost comunicată corect și leg, contestatorului [redacted] la domiciliul declara de acesta autorității vamale, corespondența poștală fiind primită chiar de acesta, iar termenul legal pentru exercitarea căii de atac a contestației administrativ-jurisdicționale a început să curgă de la data de 28.06.2001, data la care a primit înștiințarea de plată.

Contestația formulată este și inadmisibilă în fond deoarece în conformitate cu dispozițiile art. 209 alin. 1 din Codul de procedură fiscală, contestațiile pe cale administrativ-jurisdicțională pot fi introduse împotriva titlurilor de creanță privind datoria vamală și nu împotriva titlurilor executorii.

Această dispoziție legală este imperativă și de strictă interpretare. Or, în speță dedusă judecării nu ne aflăm în prezența unui titlu de creanță ci a unui titlu executoriu.

Cu privire la calculul accesoriilor oricărei creanțe fiscale stabilite în urma controlului ulterior (așa cum de altfel s-a petrecut și în speța dedusă judecării), legiuitorul a prevăzut o excepție privind momentul de la care acestea trebuie calculate. Astfel, art. 120, alin. 2 Cod procedură fiscală, modificat și republicat, dispune ca majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența.

În cauză a formulat întâmpinare și pârâta DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE M. [redacted] care a solicitat respingerea acțiunii invocând tardivitatea contestației, în raport de dispozițiile pct. 14 din circulara nr. [redacted] 087.02.2000 a Direcției Juridice, Legislație Vamală și Acorduri din cadrul Direcției Generale a Vămilelor și de data introducerii contestației la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale C. [redacted] (17.10.2007).

S-a susținut că datoria vamală în sumă de [redacted] lei a fost stabilită de către Biroul Vamal P. [redacted] prin actul constatator nr. [redacted] din 03.12.2000, care a fost comunicat contestatorului în data de 18.12.2000, așa cum rezultă din confirmarea de primire, anexată la dosarul contestației.

Reclamantul a depus contestație, aceasta fiind înregistrată la Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale C. [redacted] în data de 17.10.2007, sub nr. [redacted], la mai mult de [redacted] ani de la data comunicării actului constatator nr. [redacted] din 03.12.2000.

Având în vedere că Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României nu prevede termenul în care puteau fi depuse plângerile împotriva actelor emise de autoritățile vamale Direcția Juridică, Legislație Vamală și Acorduri din cadrul Direcției Generale a Vămilelor precizează la pct. 14 din circulara nr. [redacted] din 08.02.2000 ca plângerile prevăzute la art. 166 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal al României trebuie să fie depuse în termenul de 30 de zile prevăzute la art. 5 din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ, calculat potrivit Codului de procedură civilă, de la comunicarea actului administrativ atacat, în caz contrar plângerile urmând să fie respinse ca tardiv introduse.

Art. 5 alin. 1 din Legea nr. 29/1990 a contenciosul administrativ prevede că:

„Înainte de a cere instanței anularea actului sau obligarea la eliberarea lui, cel care se consideră vătămat se va adresa pentru apărarea dreptului său, în termen de 30 de zile de la data când i s-a comunicat actul administrativ sau la expirarea termenului prevăzut de art. 1 alin. 2, autorității emitente, care este obligată să rezolve reclamația în termen de 30 de zile de la aceasta”.

Luând în considerare prevederile legale citate și cele arătate în conținutul deciziei, respectiv faptul că reclamantul **Talpoș Remus Ioan** a depus contestație împotriva actului administrativ fiscal emis de autoritatea vamală, peste termenul legal, pentru acest capăt de cerere contestația a fost respinsă ca nedepusă în termen.

Sub alt aspect s-a susținut că, din alt punct de vedere reclamantul **Talpoș Remus Ioan** nu achitat datoria vamală în sumă de **2.989** lei, în termenul legal la data de 23.04.2002, Biroul Vamal **Petea** a întocmit procesul verbal nr. **286** privind calculul majorărilor și al penalităților de întârziere, în sumă totală de **7.748** lei, din care majorări de întârziere aferente datoriei vamale în sumă de **7.657** lei și penalități de întârziere în sumă de **97** lei, calculate până la data de 14.04.2002.

La data de 10.08.2006 Biroul Vamal **Petea** întocmește procesul verbal nr. **5639** privind calculul dobânzilor și penalităților de întârziere aferente Actului constatator nr. **262** din 03.12.2000, în sumă de **10.068** lei, din care majorări de întârziere în sumă de **9.850** lei, calculate până la data de 31.07.2006 și penalități de întârziere în sumă de **218** lei, calculate până la data de 31.12.2002.

În data de 20.09.2007, Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale **Satu Mare** a emis Decizia nr. **46**, în care sunt calculate majorări de întârziere în sumă de **7.287** lei, pentru perioada 14.12.1998 – 20.09.2007, aferente unei datorii vamale în sumă de **793** lei, deși prin actul constatator nr. **262** din 03.12.2000 datoria vamale în sumă de **2.989** lei, totodată în această decizie nu mai sunt calculate și penalități de întârziere aferente.

În data de 26.09.2007, Direcția Regională pentru Accize și Operațiuni Vamale **Cluj** – Serviciul Juridic, Urmărirea și Încasarea Creanțelor emite adresa de înființare a popririi nr. **21749** asupra sumelor de bani datorate cu orice titlu, debitorului urmărit **Talpoș Remus Ioan**, de către SC **Transpa** SRL din **Băia Mare** pentru suma totală de **9.081** lei reprezentând taxa pe valoarea adăugată împreună cu dobânzile și penalitățile de întârziere aferente, din care datoria vamală în sumă de **2.894** lei, iar majorările și penalitățile de întârziere aferente fiind de această dată în sumă de **6.186** lei, iar accizele nu au mai fost luate în calcul la stabilirea acestei sume.

Având în vedere cele enumerate mai sus, rezultă faptul că între procesul verbal nr. **5639**, încheiat în 10.08.2006 și decizia nr. **46**, emisă în data de 20.09.2007 există o diferență în plus în ceea ce privește calculul majorărilor de întârziere, iar penalitățile de întârziere nu au mai fost incluse la calculul deciziei, totodată între aceste două acte emise și poprirea din data de 26.09.2007, emisă către SC **Transpa** SRL apare o altă sumă, care nu se regăsește în nici unul din

cele două acte discutate mai sus, astfel organele vamale urmând a proceda stabilirea sumei corecte.

Examinând acțiunea în raport de actele și lucrările dosarului, precum și dispozițiile incidente în speță, tribunalul constată că este nefondată pentru următoarele considerente:

Reclamantul a înregistrat la data de 31.10.2007 sub nr. [3965] la Direcția Generală a Finanțelor Publice Maramureș contestația împotriva actului constatator nr. [262] din 03.12.2000 întocmit de Biroul Vamal Peșea și a deciziei nr. [4462] din 20.09.2007, referitoare la obligațiile de plată accesorii aferente obligațiilor fiscale, emisă de Direcția Județeană pentru Accize și Operațiuni Vamale Satu Mare.

Prin Decizia nr. [51] din 04.12.2007 Direcția Generală a Finanțelor Publice Maramureș a respins ca nedepusă în termen contestația formulată de [Valpos Remus Ioan] pentru suma de [2.989] lei, reprezentând datorie vamală și a dispus desființarea procesului verbal nr. [5639] din 10.08.2006 și a deciziei nr. [4462] din 20.09.2007, privind calculul majorărilor și penalităților de întârziere, aferente datoriei vamale, urmând să se încheie un nou act administrativ fiscal.

Constatarea tardivității introducerii contestației este întemeiată.

Datoria vamală în sumă de [2.989] lei a fost stabilită de către Biroul Vamal Peșea prin actul constatator nr. [262] din 03.12.2000, care a fost comunicat reclamantului contestator la data de 18.12.2000.

La data comunicării actului constatator erau în vigoare dispozițiile art. 166 din Legea nr. 141/1997 privind Codul vamal, potrivit căroră „în cadrul aplicării reglementărilor vamale, atunci când autoritatea vamală emite acte care pot leza drepturile și interesele legitime ale persoanelor fizice sau juridice care efectuează operațiuni supuse vămuirii, acestea se pot adresa cu plângeri împotriva aceluia act”.

Având în vedere că Legea nr. 141/1997 nu prevede termenul în care puteau fi depuse plângerile împotriva actelor emise de autoritățile vamale, Direcția Juridică, Legislație Vamală și Acorduri din cadrul Direcției Generale a Vămirilor, preciza la pct. 14 din circulara nr. [5032] din 08.02.2000, că plângerile prevăzute la art. 166 din Legea nr. 141/1997 trebuie să fie depuse în termenul de 30 de zile prevăzut la art. 5 din Legea nr. 29/1990 a contenciosului administrativ, calculat potrivit Codului de procedură civilă, de la comunicare actului administrativ atacat, în caz contrar plângerile urmând să fie respinse ca tardiv introduse.

În raport de aceste dispoziții și de data comunicării actului constatator nr. [262] din 03.12.2000, respectiv 18.12.2000, contestația este tardivă.

Prin acțiunea dedusă judecății reclamantul a susținut că actul constatator nu i-a fost comunicat decât la data de 01.10.2007 și că domiciliul său figurează în [Șomcuta Mare], str. [Corneanu] nr. [9] și nu la [83].

În declarația vamală nr. [8876] din 14.12.1998 reclamantul a indicat domiciliul său, la care i s-a comunicat actul constatator atacat. Corespondența

autorității vamale, a fost primită la data de 18.12.2000, după cum rezultă din confirmarea de primire (fila 63).

În ceea ce privește decizia nr. [REDACTED] din 20.09.2007 privind calculul majorărilor și penalităților de întârziere, aceasta a fost desființată în temeiul art. 47 din O.G. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicat și pct. 46.1 din Hotărârea Guvernului nr. 1050 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, întrucât organul de soluționare a contestațiilor, a constatat că între suma stabilită prin procesul verbal nr. [REDACTED] din 10.08.2006 și decizia nr. [REDACTED] din 20.09.2007 există o diferență în minus, urmând ca organul vamal să procedeze la stabilirea sumei corecte.

În consecință, neexistând motive de anulare a deciziei atacată, acțiunea va fi respinsă.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Respinge acțiunea formulată de reclamantul **TALPOȘ REMUS IOAN** domiciliat în **Șomcuta Mare**, str. **Corneasa** nr. [REDACTED], în contradictoriu cu pârâtele: **DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE MARAMUREȘ** și **AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR** prin **DIRECȚIA REGIONALĂ PENTRU ACCIZE ȘI OPERAȚIUNI VAMALE C**[REDACTED], cu sediul în **Oradea**, str. **Armata Română**, nr. [REDACTED] județul **Bihor**.

Cu drept de recurs în 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică din 28 octombrie 2008.

PREȘEDINTE

Nela Borcutean

GREFIER

Victoria Bud

Red. N.B./28.11.2008
Dact. V.B./05.12.2008
5 ex.-

